

VIII

причастіе.

102.

Что е причастіе?

1. *Человѣкъ, убитъ въ бой за свободѣ на свое-то отечество, заслужва признателность отъ потомство-то.*— *Убитъ* ся относи на подлежаще-то: *человѣкъ*, на вопросъ: *кой* *человѣкъ* заслужва признателность отъ потомство-то? служи за отличіе на *человѣкъ*, *убить* въ бой за свободѣ, отъ други *человѣцы*, *убиты* по други причины, и затова е имя прилагателно. Но прилагателно-то имя: *убитъ*, е произведено отъ глаголь: *убивамъ*, и показва страданіе, което ся е случило прѣди онова время, по което говорятъ за него,

Прилагателно имя, което е произведено отъ глаголь и сохрѣнява залогъ и время, ся нарича *причастіе*.— *Убитъ*— причастіе.

2. Причастіе-то може да бжде произведено отъ глаголы-тъ на всички-тъ залозы: н. п. *четящій, четшій, четомый, читаемый, четеный, прочетеный*. При това то быва настояще и прошедше время: *почитаемый, почетеный* и т. п. Съ това ся то отличава отъ други прилагателны, произведены отъ глаголь: н. п. *горящій* и др. под.

§ 103.

Гдѣ ся употрѣблява причастіе-то?

1. *Край отъ земѣ-тъ, издаденъ много въ море-то, ся нарича мысъ.*— *Край отъ земѣ-тъ* ся нарича *мысъ*— главно прѣдложение; *издаденъ много въ море-то*, е опрѣдѣли-